

Anvendelsen af miljø- og katastrofemidlerne skal imidlertid ses i sammenhæng med såvel den ordinære indsats på ulandsområdet som den særlige støtte til Østlandene. Der må opbygges en separat handlingsplan, som sikrer, at midlerne administreres effektivt i overensstemmelse med formålet og kanaliseres til kvalificerede projekter, men således at en kombineret finansiering fra flere puljer kan finde sted.

Den særlige afsætning til miljøformål åbner samtidig for mere målrettede initiativer som eksempelvis aftale med enkelte virksomheder om udvikling af former for miljøteknologi, som er særlig velegnet i ulande. Dansk industri, som på nogle områder allerede har et internationalt forspring på miljøområdet, kan få vigtige nye muligheder her.

For katastrofebistanden er der brug for en hurtigere indsats, som er bedre koordineret og kan gøre brug

af et permanent administrativt beredskab. Alt for ofte har man oplevet, at nødhjælpen først kommer igang, når medierne mere eller mindre tilfældigt bringer en katastrofesituation i fokus, og derefter spildes kostbar tid med at afklare, hvordan og af hvem hjælpen skal bringes frem i det konkrete tilfælde. Fremover bør Udenrigsministeriet systematisk gøre brug af den information om nødhjælpsbehovet, som er tilgængelig gennem danske missioners indberetninger og samtidig løbende holde Folketinget informeret om udviklingen i truede områder.

Danmark gør allerede en betydelig indsats for at afhjælpe problemer i Østeuropa og den tredje verden. Men over for de globale miljøproblemer og trusler om hungersnød og voldelig undertrykkelse rækker det ikke at sige: »Vi har gjort vores«.